

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ..... 840/22

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Σταυρούλα Μπόλου, που όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, με την παρουσία και της Γραμματέως Ειρήνης Μαυρομμάτη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 11 Μαΐου 2022 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

A. ΤΟΥ ΑΝΑΚΟΠΤΟΝΤΟΣ: Γ [του] και της [] αριθμός []
[], κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός []
[], ατομικά και ως κληρονόμου της αποβιώσασας οφειλέτριας /
συζύγου [] τη, το γένος [] ο οποίος
παραστάθηκε στο δικαστήριο διά της πληρεξουσίας του δικηγόρου Ασημίνας
Μαγγόλα.

ΤΗΣ ΚΑΘΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «Ε ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ [] ΑΕ», που εδρεύει την Αθήνα ([]) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο δικαστήριο.

B. ΤΗΣ ΑΥΤΟΤΕΛΩΣ ΠΡΟΣΘΕΤΩΣ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΣΑΣ: Ανώνυμης Εταιρίας με την επωνυμία « [] ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ », που εδρεύει στο [] αριθμός 7 και [] , όπως νόμιμα εκπροσωπείται, ως μη δικαιούχος και μη υπόχρεος διάδικος, διαχειρίστρια των απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρίας με την επωνυμία « [] [] » που εδρεύει στην [] η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία « [] ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ [] Ε » που εδρεύει στην Αθήνα ([]) και εκπροσωπείται νόμιμα, δυνάμει μεταβίβασης σε αυτήν απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις, μεταξύ των οποίων και η απορρέουσα από την ένδικη έννομη σχέση, η οποία παραστάθηκε στο δικαστήριο διά της πληρεξουσίας της δικηγόρου [] Μπαντουβάκη.

ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΗΣ Η ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: Ανώνυμης
τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία « ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ
ΑΕ», που εδρεύει την Αθήνα (Αιόλου 86) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία
δεν παραστάθηκε στο δικαστήριο.

ΤΟΥ ΚΑΘΟΥ Η ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ:

του _____ και της _____, κατοίκου Θεσσαλονίκης, οδός
_____ αριθμός _____, ατομικά και ως κληρονόμου της
αποβιώσασας οφειλέτριας _____, ζύγου _____ το γένος
_____ ο οποίος παραστάθηκε στο δικαστήριο διά της
πληρεξουσίας του δικηγόρου Ασημίνας Μαγγόλα.

A. Ο ανακόπτων με την από 17-11-2021 (Ε.Α.Κ 4-11-2021)
ανακοπή του δικάσιμος της οποίας ορίστηκε η σημερινή, ζήτησε όσα σε αυτή
αναφέρονται.

B. Η αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα με την από 14-3-2022
εκούσια αυτοτελή πρόσθετη παρέμβασή της, που νόμιμα κατέθεσε στο
Δικαστήριο τούτο και καταχωρήθηκε στα αρμόδια βιβλία με ΕΑΚ 2022
ζήτησε τα όσα αναφέρονται σε αυτήν.

Για την αυτοτελή αυτή πρόσθετη παρέμβαση με την από 16-3-2022
πράξη της Γραμματέως ορίστηκε ημέρα συζήτησης η σημερινή προκειμένου η
ανακοπή να συνεκφωνηθεί με την αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση, κατά την
οποία οι υποθέσεις εκφωνήθηκαν από το οικείο πινάκιο και κατά τη σειρά
εγγραφής τους σ' αυτό, το Δικαστήριο αφού άκουσε όσα περιέχονται στα
πρακτικά

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

φέρονται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου η από
17-11-2021 (ΕΑΚ: 2021) ανακοπή και η από 14-3-2022 (ΕΑΚ: 4 2022)
αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση υπέρ της καθ' ης η ανακοπή, οι οποίες
πρέπει να ενωθούν και να συνεκδικαστούν, καθόσον έχουν μεταξύ τους
σχέση κυρίου και παρεπτομένου και υπάγονται στην ίδια διαδικασία, αλλά και
διότι έτσι, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, διευκολύνεται και επιταχύνεται η
διεξαγωγή της δίκης, επιπλέον δε επέρχεται και μείωση των εξόδων της
[άρθρα 31 § 1 και 246 ΚΠολΔ].

Από τη διάταξη του άρθρου 225 ΚΠολΔ προκύπτει ότι, σε περίπτωση μεταβίβασης του αντικειμένου της δίκης μετά την εκκρεμοδικία, ο ειδικός διάδοχος δικαιούται να παρέμβει στην εκκρεμή δίκη και να καταστεί διάδικος, όμως η μεταβίβαση αυτή δεν επιφέρει καμία μεταβολή στη δίκη, η οποία εξακολουθεί να διεξάγεται με τον διάδικο [ενάγοντα ή εναγόμενο] που μεταβίβασε, ο οποίος και νομιμοποιείται προς τούτο [ΑΠ 371/1989, Δίκη 1990.564, ΑΠ 648/1980, ΝοΒ 1980.1995, ΕφΔωδ. 60/2007, ΝΟΜΟΣ, ΕφΛαρ. 240/2002, Δικογρ. 2002.297]. Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 80 ΚΠολΔ, ο ειδικός διάδοχος ενός των αρχικών διαδίκων κατά τη διάρκεια της δίκης έχει έννομο συμφέρον να παρέμβει στη δίκη, γιατί η απόφαση που θα εκδοθεί κατά του δικαιοπαρόχου του αποτελεί δεδικασμένο και κατ' αυτού, δεδομένου ότι, κατά τη διάταξη του άρθρου 325 περ. 2 ΚΠολΔ, το δεδικασμένο ισχύει υπέρ και κατά εκείνων που έγιναν ειδικοί διάδοχοι των διαδίκων όσο διαρκούσε η δίκη ή μετά το τέλος αυτής [ΑΠ 1574/1995, ΕΛΛΔνη 1997.1121, ΑΠ 813/1994, ΕφΔωδ. 162/2009, ΝΟΜΟΣ]. Συναφώς, από τη διάταξη του άρθρου 83 ΚΠολΔ, που ορίζει ότι, αν η ισχύς της απόφασης στην κύρια δίκη εκτείνεται και στις έννομες σχέσεις εκείνου που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση προς τον αντίδικο του, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 76 έως 78, σε συνδυασμό και με τις διατάξεις του άρθρου 80 του ίδιου Κώδικα, συνάγεται ότι αποφασιστικό κριτήριο για να χαρακτηριστεί η πρόσθετη παρέμβαση ως αυτοτελής είναι η επέκταση της ισχύος της απόφασης που θα εκδοθεί μεταξύ των κυρίων διαδίκων, δηλαδή των υποκειμενικών ορίων του δεδικασμένου, της εκτελεστότητας και της διαπλαστικής της ενέργειας και στις έννομες σχέσεις του παρεμβαίνοντα τρίτου προς τον αντίδικο του. Το δικονομικό δικαίωμα άσκησης αυτοτελούς πρόσθετης παρέμβασης παρέχεται ακριβώς για τον λόγο αυτό, δηλαδή, όχι λόγω της πιθανής εκδήλωσης δυσμενών ενεργειών από την απόφαση σε βάρος του τρίτου, αλλά λόγω της δεσμευτικότητας αυτών που θα κριθούν στην εκκρεμή δίκη και στις σχέσεις του τρίτου με τον αντίδικο του, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα άλλης διαδικασίας. Έτσι, με την άσκησή της ο παρεμβαίνων, χωρίς να εισάγει στη δίκη κάποια νέα έννομη σχέση, αντιδικεί για την ήδη εκκρεμή έννομη σχέση, η διάγνωση της οποίας θα επιφέρει την επέκταση της ισχύος της απόφασης και

απέναντι στον ίδιο. Η ασκούμενη, κατά τις διατάξεις του άρθρου 83 ΚΠολΔ αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση δημιουργεί περιορισμένου περιεχομένου επιγενόμενη αναγκαία ομοδικία του παρεμβαίνοντος με τον υπέρ ου η παρέμβαση, στο μέτρο που ο παρεμβαίνων θεωρείται ως, κατά πλάσμα δικαίου, αναγκαίος ομόδικος με τις παρεχόμενες δικονομικές εξουσίες αυτού, χωρίς όμως να έχει στη διάθεσή του διαδικαστικές ευχέρειες που προσιδιάζουν αποκλειστικά στο πρόσωπο του κυρίου διαδίκου [ΑΠ 1564/2017, ΑΠ 727/2017, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1485/2006, ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ. 78/2017, Αρμ. 2017.1156, ΜονΕφΠειρ. 583/2014, ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ. 3990/2009, ΕΛΛΔνη 2010.233,251, ΕφΑθ. 2809/2008 ΕΛΛΔνη 2011.183]. Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 274 § 2 περ. β' ΚΠολΔ όπως ισχύει με τον 4335/2015 «... Αν εκείνος που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση λάβει μέρος κανονικά στη δίκη, τότε β] αν δεν λάβει μέρος κανονικά στη δίκη μόνο εκείνος υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση, το δικαστήριο συζητεί την υπόθεση ερήμην του, μεταξύ εκείνου που άσκησε την παρέμβαση και του αντιδίκου εκείνου υπέρ του οποίου ασκήθηκε η παρέμβαση», ενώ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76 § 1 εδ. τελευταίο ΚΠολΔ, σε περίπτωση αναγκαστικής ομοδικίας, ο απολειπόμενος διάδικος αντιπροσωπεύεται από τους παριστάμενους υπό την έννοια ότι θεωρείται ότι παρίσταται και αυτός, ότι συμμετέχει στη συζήτηση και ότι ενεργεί με τον ίδιο τρόπο που ενεργεί και ο παριστάμενος αναγκαίος ομόδικός του, γι' αυτό και η διαδικασία διεξάγεται σαν να ήταν παρών και ο απών αναγκαίος ομόδικος [βλ. ΑΠ 192/2012, ΑΠ 1332/2011, ΑΠ 1230/2008, ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1145/2007, ΝοΒ 2007.1828, ΕφΛαρ. 343/2012, Δικογρ. 2012.698, Εφίωαν. 75/2005, ΕΛΛΔνη 2006.859, ΕφΑθ. 205/2002, Αρμ. 2003.840].

Εν προκειμένω όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. 2539^Ε/26-11-2021 έκθεση επίδοσης της δικάστικής επιμελήτριας στο Εφετείο Πειραιά Σταυρούλας Μανωλάκου, που επικαλείται και προσκομίζει ο ανακόπτων, ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της ένδικης ανακοπής με πράξη ορισμού δικάσιμου και κλήση προς συζήτηση για τη σημερινή δικάσιμο επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στην καθ' ης η ανακοπή.

Η τελευταία όμως δεν εμφανίστηκε ούτε εκπροσωπήθηκε κατά οποιοδήποτε νόμιμο τρόπο στη σημερινή δικάσιμο, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του πινακίου και συνεπώς πρέπει να

δικαστεί ερήμην σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 271 § 2 εδ. α' του ΚΠολΔ, που εφαρμόζεται και στην προκείμενη διαδικασία (άρθρα 591 § 1 και 937 § 3 ΚΠολΔ) .

Ωστόσο, και με όσα προαναφέρθηκαν στη μείζονα σκέψη, λόγω του δεσμού της αναγκαίας ομοδικίας που συνδέει την καθής με την ειδική διάδοχο και ομόδικό της αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα, όπως θα εκτεθεί κατωτέρω, θεωρείται ότι αντιπροσωπεύεται στην παρούσα δίκη από την τελευταία.

Με την κρινόμενη ανακοπή ο ανακόπτων αιτείται την ακύρωση της υπ' αριθμ. 2021 διαταγής πληρωμής της Ειρηνοδίκου Αθηνών και της από 29-10-2021 επιταγής προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου πρώτου απογράφου εκτελεστού της ως άνω διαταγής, για τους λόγους που αναφέρει στο δικόγραφο του.

Η κρινόμενη ανακοπή με το παραπάνω περιεχόμενο και αίτημα αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου [άρθρα 632 §§ 1 και 6 και 933 §§ 1-3 και 584 ΚΠολΔ, όπως αυτά ισχύουν πλέον μετά την τροποποίηση και αντικατάστασή τους με τις διατάξεις του ν. 4335/2015, εφόσον η ανακοπή του 632 ασκήθηκε μετά την 1-1-2016 και η επιταγή προς εκτέλεση διενεργήθηκε επίσης μετά την 1-1-2016 (άρθρο ένατο §§ 2 και 3 του ν. 4335/2015)], με την προκειμένη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ., ΚΠολΔ, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 632 § 2 εδ. τελευταίο και 937 § 3 του ίδιου Κώδικα. Είναι δε νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 632 §§ 1 και 6 και 933 §§ 1-3 ΚΠολΔ. Επιπλέον, η εν λόγω ανακοπή ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα τόσο κατά το άρθρο 934 § 1α του ΚΠολΔ όσο και κατά το άρθρο 632 § 2 του ίδιου κώδικα, αφού: α) όπως προκύπτει από την επισημείωση επί του σώματος της διαταγής πληρωμής, αυτή με την κάτωθεν αυτής επιταγή προς πληρωμή επιδόθηκε στον ανακόπτοντα στις 5-11-2021 και β) όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. 2539^Ε/26-11-2021 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Εφετείο Πειραιά Σταυρούλας Μανωλάκου, η ένδικη ανακοπή κοινοποιήθηκε στην καθής στις 26-11-2021.

Περαιτέρω με την υπό κρίση αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση, η προσθέτως παρεμβαίνουσα εκθέτει ότι, μετά τη γένεση της εκκρεμοδικίας εκ της υπό κρίση ανακοπής, η

που εδρεύει στην Ιρλανδία, κατέστη, δυνάμει της από 1 σύμβασης πώλησης και μεταβίβασης, ειδική διάδοχος της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος ΑΕ με τις οποίες μεταβιβάστηκαν σε αυτήν στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού της τελευταίας, μεταξύ των οποίων και η ένδικη έννομη σχέση ενώ με την με ίδια ημερομηνία σύμβαση διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων η ως άνω ειδική διάδοχος ανέθεσε στην

ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ τη διαχείριση και είσπραξη των απαιτήσεων αυτών και ως εκ τούτου δικαιολογεί, για λογαριασμό της ειδικής διαδόχου, το έννομο συμφέρον να παρέμβει υπέρ της αρχικής διαδίκου προς απόκρουση της ανακοπής, εφόσον δεσμεύεται από την ισχύ, το δεδουλευμένο και την εκτελεστότητα της απόφασης που θα εκδοθεί, ζητεί δε να απορριφθεί η ανακοπή και να καταδικαστεί ο ανακόπτων στα δικαστικά της έξοδα. Με το παραπάνω περιεχόμενο η αυτοτελής αυτή πρόσθετη παρέμβαση, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου και κοινοποιήθηκε στους αρχικούς διαδίκους [βλ. αντίστοιχα τις με αριθμούς 1280ΣΤ/23-3-2022 και 11367B/23-3-2022 εκθέσεις επίδοσης των δικαστικών επιμελητών στο Εφετείο Αθηνών Ιωάννη Γράμπα και Εφετείο Θεσσαλονίκης Νικόλαου Ρήγα] είναι παραδεκτή και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 68, 80, 81, 83, 225, 325 § 2 ΚΠολΔ καθώς και 455 επ. ΑΚ. Πρέπει, λοιπόν, τα ανωτέρω δικόγραφα (ανακοπή και αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση) να ερευνηθούν περαιτέρω, ως προς την ουσιαστική τους βασιμότητα.

Από το σύνολο των προσκομιζόμενων και επικαλούμενων εγγράφων, δημόσιων και ιδιωτικών, άλλα εκ των οποίων λαμβάνονται υπόψη για άμεση απόδειξη και άλλα για την συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, καθώς και από τα διδάγματα κοινής πείρας και λογικής, τα οποία λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως (άρθρα 336 § 4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν πλήρως τα κάτωθι:

Η καθ' ης η ανακοπή ανώνυμη τραπεζική εταιρεία επέδωσε στον ανακόπτοντα αντίγραφο από το πρώτο εκτελεστό απόγραφο της με αριθμό 2021 διαταγής πληρωμής της Ειρηνοδίκη Αθηνών με την από 29-10-2021 επιταγή προς πληρωμή, η οποία τον επιτάσσει να της καταβάλει το

4 ο φύλλο της με αριθμό 840 απόφασης του Ειρηνοδικείου
Αθηνών (Διαδικασία Περιουσιακών Διαφορών-Ανακοπές)

ποσό των 13.546,75 ευρώ, πλέον τόκων και εξόδων. Η εν λόγω διαταγή πληρωμής εκδόθηκε με βάση την με αριθμό 1-12-2010 σύμβαση τοκοχρεωλυτικού δανείου και την από 27-1-2012 πρόσθετη πράξη που υπεγράφη μεταξύ της Εθνικής τράπεζας και της μετέπειτα αποβιώσασας Αικατερίνης Λαζαρίδου ως οφειλέτριας, του δε ανακόπτοντος ως εγγυητή. Λόγω υπερημερίας ως προς την πληρωμή των οφειλομένων δόσεων, η καθ' ης κατήγγειλε στις 28-1-2014 την εν λόγω σύμβαση δανείου, την οποία κοινοποίησε στα συμβαλλόμενα μέρη στις 10-2-2014, ότε και έκλεισε οριστικά τον εν λόγω λογαριασμό και τον έθεσε σε οριστική καθυστέρηση με σύνολο οφειλής 8.122,22€ πλέον τόκων και εξόδων.

Ο ανακόπτων με το δικόγραφο της ένδικης ανακοπής του και συγκεκριμένα με το δέκατο λόγο αυτής ισχυρίζεται ότι η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής εκδόθηκε επί αίτησης, η οποία υποβλήθηκε από δικηγόρο, χωρίς να προσκομίζεται το έγγραφο πληρεξουσιότητας από την καθης και κατά συνέπεια η διαταγή πληρωμής να πάσχει ακυρότητας αφού η υπογράφουσα την αίτηση για έκδοση διαταγής πληρωμής δικηγόρος δεν διέθετε τη σχετική πληρεξουσιότητα. Ο λόγος αυτός είναι νόμιμος στηριζόμενος στις διατάξεις των άρθρων 94, 96 και 626 ΚΠολΔ και πρέπει να ερευνηθεί ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα. Από όλα τα έγγραφα που νόμιμα προσκομίζονται και επικαλούνται οι διάδικοι, δεν αποδείχθηκε η προσκόμιση εγγράφου πληρεξουσιότητας της καθης κατά την αίτηση για έκδοση διαταγής πληρωμής ούτε υποστηρίζει το αντίθετο η προσθέτως παρεμβαίνουσα ούτε προσκομίζει έγγραφο σχετικό με τον υποβληθέντα λόγο ανακοπής. Επομένως εφόσον, στην αίτηση για την έκδοση της ανωτέρω διαταγής δεν προσκομίστηκε η απαιτούμενη πληρεξουσιότητα προς την υπογράφουσα την αίτηση δικηγόρο, η εκδοθείσα διαταγή πληρωμής πάσχει ακυρότητας. Συνακόλουθα, καθώς η έλλειψη πληρεξουσιότητας του ενεργήσαντος δικηγόρου συνεπάγεται την ακυρότητα της διαταγής πληρωμής (βλ. και Ερμηνεία ΚΠολΔ, Κεραμέας-Κονδύλης-Νίκας, τόμοι ΙΙ, σελ. 1170, αριθμ. 8), ο λόγος αυτός της ανακοπής πρέπει να γίνει δεκτός ως ουσιαστικά βάσιμος και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής.

παρελκόμενης της εξέτασης των λοιπών προβαλλόμενων λόγων καθώς επιδιώκεται το ίδιο αποτέλεσμα.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω ο σχετικός λόγος ανακοπής πρέπει να γίνει δεκτός ως ουσία βάσιμος , και, συνακόλουθα, καθίσταται περιττή η εξέταση των λοιπών λόγων της καθώς επιδιώκεται το ίδιο αποτέλεσμα, κατ' επέκταση δε είναι ακυρωτέα και η από 29-10-2021 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου εξ απογράφου α' εκτελεστού της ως άνω διαταγής πληρωμής , ελλείπει νόμιμου εκτελεστού τίτλου.

Επομένως η κρινόμενη ανακοπή πρέπει να γίνει δεκτή , να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής και να απορριφθεί η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση ενώ τα δικαστικά έξοδα του ανακόπτοντος κατόπιν σχετικού αιτήματός του , πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσας καθώς η καθής η ανακοπή που δεν παραστάθηκε αντιπροσωπεύεται από την παρεμβαίνουσα (άρθρ. 176 και 191 § 2 ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συνεκδικάζει την ανακοπή και την αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση ερήμην της υπέρ ης η αυτοτελής πρόσθετη παρέμβαση και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

Απορρίπτει την αυτοτελή πρόσθετη παρέμβαση.

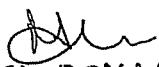
Δέχεται την ανακοπή .

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. 2021 διαταγή πληρωμής του Δικαστή του Ειρηνοδικείου Αθηνών και την από 29-10-2021 επιταγή προς πληρωμή κάτωθι αντιγράφου εξ απογράφου α' εκτελεστού της ως άνω διαταγής πληρωμής.

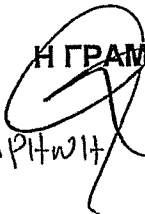
Καταδικάζει την αυτοτελώς προσθέτως παρεμβαίνουσα να πληρώσει τα δικαστικά έξοδα του ανακόπτοντος, τα οποία ορίζει σε διακόσια πενήντα (250€) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Αθήνα σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις... 21... Σεπτεμβρίου... 2022

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΜΗΘΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΡΗΝΙΤΗ ΜΗΘΟΥ